

MỞ MỘT CON ĐƯỜNG

 Xin chào, các bạn. Và cầu xin Chúa ban phước dồi dào cho anh chị em. Và cảm ơn, Anh Neville, vì lời nhận xét ân cần đó. Rất vui mừng được trở lại đền tạm tối nay, trong sự hầu việc Chúa phước hạnh của chúng ta, và để thấy những người bạn của chúng ta, tối nay, để thờ phượng Ngài với chúng ta.

2 Chắc chắn đó là một đặc ân lớn để gặp lại lần nữa phía bên này sự Đến của Chúa. Và sau khi chúng ta thấy, nghe, rất nhiều người ra đi, bất ngờ, rất nhanh, chúng ta cứ tự hỏi, hết lần này đến lần khác, ai là người kế tiếp. Nhưng, có sự đảm bảo phước hạnh này, rằng nếu...“không có gì có thể phân rẽ chúng ta khỏi tình yêu thương của Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ. Không có sự chết, cũng không—cũng không có gì hiện tại, hay không có gì trong tương lai, hay bất cứ quyền lực nào, mà có thể phân rẽ chúng ta khỏi tình yêu thương của Đức Chúa Trời ở trong Đức Chúa Jêsus Christ.” Và biết điều này, rằng, “Sau khi đền tạm trên đất này bị đổ nát, thì chúng ta có một đền tạm đang chờ đợi rồi.” Không cố định, không ổn định; và chúng ta yên nghỉ trên niềm hy vọng phước hạnh rất vinh hiển đó.

3 Tôi đang nói chuyện với vợ tôi, và Bà Wood và họ, vừa... tôi quay lại. Tôi đã nói, “Ồ, có vẻ như chỉ là chuyến đi này đến chuyến đi khác, và nơi này đến nơi khác, nhưng, tuy nhiên, họ trở nên vinh hiển hơn. Và tôi...biết rằng chúng ta đang đến gần, sự—sự—sự gần kề của sự Đến của Chúa.” Tôi nói, “Ồ...”

4 Nói chuyện với con trai của tôi, đang đi xuống trên con đường ngày nọ, đến từ Sioux Falls, Nam Dakota. Rồi tôi nói, “Con biết đấy, nhà là một nơi tuyệt vời.” Chúng tôi đang hướng về nhà. Tôi nói, “Chúng ta yêu thế giới này. Đây là nhà của chúng ta. Chúng ta có thể không nghĩ là vậy, nhưng là vậy. Chúng ta được sinh ra cho ngôi nhà này. Nhà này, Đức Chúa Trời đã đặt chúng ta ở đây. Chúng ta không có cách nào tự đưa mình đến đây. Ngay cả cha và mẹ của chúng ta cũng không có cách nào. Điều đó phải ở trong bàn tay của Đức Chúa Trời. Nhiều người đã kết hôn, không hề có con. Nhưng, Đức Chúa Trời đã thấy rằng

chúng ta có thể đến trái đất này.

⁵ Và rồi khi chúng ta đến, chúng ta bắt đầu lớn lên và xây dựng thành một thân thể, bởi những nguyên tử và ánh sáng, và vân vân, khi nó bắt đầu tiếp nhận từ trái đất. Và rồi sau khi chúng ta có một thời đại nào đó, chúng ngừng phát triển. Chúng ta vẫn thêm chúng vào với chúng ta, nhưng chúng sẽ biến mất. Sự chết đã đến.

⁶ “Và rồi khi đền tạm trên đất này bị đổ nát, chúng ta có một đền tạm ở đó đang chờ đợi.” Thấy không? Chúng ta đi vào điều đó, chúng ta sẽ biết nhau. Chúng ta không thể bắt tay; chúng ta không có giác quan về cảm giác đó. Chúng ta không thể...Tôi không thể bắt tay anh em, nói, “Anh thế nào, chào anh,” bởi vì tôi—tôi...anh em sẽ không có kiểu bắt tay đó. Nhưng, tuy nhiên, chúng ta không ở trong một thân thể xác thịt như chúng ta bây giờ, chúng ta đang ở trong một—một thân thể thuộc về trời. Và rồi khi điều này...

⁷ Và tôi đang nghĩ, điều đó ở dưới xứ Ê-díp-tô, rằng khi Giô-sép để lại một kỷ vật, cho dân Y-sơ-ra-ên, hài cốt của ông, mà ngày nào đó họ sẽ đi ra. Và khi họ đi ra, họ sẽ mang theo hài cốt của ông, lên miền đất hứa. Và mọi người Hê-bơ-rơ muốn được trở về quê hương, vì vậy cho dù ông được đối xử tốt như thế nào đi nữa, tuy nhiên sự mong mỏi của ông là được trở về quê nhà. Và mỗi lần họ đi ngang qua và nhìn thấy hài cốt đó, họ biết rằng ngày nào đó họ sẽ trở về quê hương.

⁸ Trong khi chúng ta ở đây, đang chờ đợi để đi ra khỏi nơi này, chúng ta thấy một ngôi mộ trống ở trên Giê-ru-sa-lem, cho chúng ta biết rằng điều gì đó đã xảy ra. Và rồi khi chúng ta mặc lấy sự vinh hiển đó...không phải được vinh hiển, nhưng là thân thể thuộc về trời, và chúng ta đang đi dạo trong miền Vinh hiển với Đấng Christ, nhìn nhau, nói với nhau; chúng ta có thể nói chuyện. Những linh hồn dưới bàn thờ, kêu khóc, “Cho đến chừng nào?” Và rồi điều gì sẽ là sự tưởng nhớ ở đó, rằng chúng ta sẽ trở lại trái đất lần nữa để ăn và uống và ngủ? Ngài sẽ ở đó, ngự ở đó trên Ngài, trong một thân thể phàm trần. A-men.

⁹ Ngày nào đó Ngài sẽ sống lại, trong thân thể xác thịt đó. Và khi Ngài trở lại, những thân thể thuộc về trời này sẽ nhận lấy sự

vinh hiển. Rồi chúng ta sẽ giống như Ngài, và chúng ta sẽ sống mãi mãi trong thân thể đó. Thật là một...Điều gì—điều gì khác còn quan trọng nữa? Thấy không? Nó đã được giải quyết rồi. Đó chỉ là...Cứ thả neo ngay tại đó. Và hãy để điều này...

Niềm hy vọng của tôi được xây dựng trên
không điều gì khác
Hơn là Huyết của Chúa Jêsus và sự công bình;
Khi tất cả linh hồn của tôi nương chỗ,
Thì Ngài là tất cả hy vọng và sự nương tựa của
tôi.

¹⁰ Đấng Christ là Đấng đã làm cho điều đó có thể được; không phải giáo hội của tôi, hay không phải giáo phái của tôi, không phải bạn bè của tôi, nhưng Đấng Christ.

Tất cả các nền đất khác là cát lún thối, tất cả
các nền đất khác.

¹¹ Không ngạc nhiên khi Eddie Perronet...Họ nghĩ ông bị điên. Và ngày đó, đang ngồi trong đó như một nô lệ đối với dân sự, Đức Thánh Linh đã với tay và cầm cây bút lên và bắt đầu viết bài hát kỳ diệu đó mà sẽ được hát tại buổi lễ tốt nghiệp về lễ nhậm chức của Vua của các vua: *Ngợi Danh Jêsus Vinh Hiển Quyền Năng*.

¹² Thật là báo cáo tuyệt vời từ trên phía bắc bấy giờ. Chúng tôi đã có bữa ăn dành cho mục sư truyền đạo, không phải mục sư truyền đạo, nhưng bữa ăn sáng của Hội Thương Gia Cơ-đốc tại... trên Minneapolis, và bữa ăn sáng lớn nhất mà chúng tôi từng có dành cho các doanh nhân. Hai ngàn người đã tham dự.

¹³ Và Chúa đã ban cho chúng ta một Sứ điệp. Và sáng hôm đó, trong sự kêu gọi tin nhận, năm mươi thương gia đã đến với Đấng Christ và được sanh lại, trong buổi nhóm sáng hôm đó.Ồ, điều đó thật làm cho lòng tôi rung động, một thương gia đến! Những buổi nhóm lạ lùng, ở mọi nơi. Chúa được ngợi khen, và mọi sự vinh hiển cho Ngài!

¹⁴ Và bây giờ tôi có một ghi chú nhỏ ở đây, nói, “Khi nào tôi sẽ ở Indianapolis?” Vào ngày 11 đến ngày 15 tháng Sáu, sẽ có mặt tại Đền tạm Cadle tại Indianapolis, Indiana, Từ ngày 11 đến ngày 15 tháng Sáu, có mười một ngàn người ngồi.

15 Ngày mốt, chúng tôi sẽ đi Shreveport, Louisiana, và ở đó suốt cuối tuần tại Shreveport, Louisiana.

16 Và rồi chúng tôi rời Shreveport và đi đến Houston, Texas, và sẽ ở đó hai ngày, sẽ là thứ Hai và thứ Ba.

17 Và rồi vào ngày 16 chúng ta bắt đầu ở Mexico, Thành phố Mexico, Mexico cũ. Ông Arganbright vừa gọi cho tôi. Và họ bảo đảm đấu trường bò đực lớn ở đó, có sức chứa sáu mươi ngàn chỗ ngồi. Và có bốn trăm giáo hội đang hợp tác, đã đăng ký rồi. Chúng ta đang mong đợi một trăm ngàn người tại buổi nhóm.

18 Và đó là lần đầu tiên điều này...Chúng ta có điều gì đó để ngợi khen Đức Chúa Trời. Lần đầu tiên trong lịch sử của Mexico, mà chính quyền đã từng chào đón một người Tin Lành vào và cho chúng ta nơi để đến. Lần đầu tiên trong lịch sử của Mê-xi-cô, một—một người Tin Lành từng được chào đón. Và Tướng Medina đó, là một Tướng của quân đội Mê-xi-cô, vừa được tái sinh và nhận lãnh Đức Thánh Linh. Và bởi sự lịch sự của ông với thống đốc Mê-xi-cô, cho chúng ta những quyền lợi của chính phủ để đi vào với lực lượng dân quân bảo vệ. Và rằng chúng ta...

19 Tôi đã có đấu trường bò lớn. Đó là điều lớn nhất có ở khắp Mexico. Nó có sáu mươi ngàn chỗ ngồi, xung quanh như thế này, bên cạnh chỗ—chỗ nơi họ đánh nhau, anh em biết đấy, trong đó. Và chúng tôi đã có điều đó trong mười đêm liên tục, không có bất kỳ sự gián đoạn nào, liên tục trong mười đêm liền. Hãy cầu nguyện cho tôi.

20 Tôi chỉ cảm thấy...nghe tiếng mưa dầm dề ở dưới đó. Tôi chỉ... Người dân Mê-xi-cô là những tín đồ rất đơn sơ, khiêm nhường. Và một khi tin chắc...Họ là người Công giáo. Và một khi đã tin chắc rằng Lễ thật là lễ thật, thì điều đó giải quyết cho tất cả.

21 Sau đó, vội vàng trở về ngay từ Mexico, trở lại đây vào khoảng ngày 30.

22 Và ngày 1, đó là buổi sáng Phục sinh, tại đền tạm ở đây, cho một buổi nhóm lúc rạng đông. Và một buổi nhóm chữa lành, để theo sau nó. Và buổi lễ báp-têm đêm đó, tại đền tạm. Và anh em có thể nói với bạn bè của mình, bây giờ, hãy mang tất cả những người đau ốm và bệnh tật của họ vào, cho buổi nhóm

Phục sinh. Buổi nhóm lúc mặt trời mọc sáng sớm hôm đó. Rồi, theo sau đó, đến lúc mười giờ, chín giờ ba mươi giờ học thường lệ trường Chúa nhật. Tất cả các bạn có kế hoạch về nó, trường Chúa nhật. Và một—một buổi nhóm chữa lành theo sau đó, một buổi—...buổi nhóm chữa lành thường lệ giống như chúng ta có trong các chiến dịch.

23 Và vì vậy, thế thì, Thành phố Mexico lần đầu tiên có khái tượng mới này, mà Chúa đã nói với tôi, sẽ hoạt động vào lúc đó. Vì vậy chúng ta sẽ thử lại lần nữa, ý Chúa, ngay tại đây, sáng Chúa nhật Phục sinh, sử dụng hai căn phòng này,...?...ở đây, đây. Vì vậy chúng ta đang mong đợi một thời gian tuyệt vời ở đây, buổi sáng Phục sinh.

24 Và bằng chứng rằng Chúa Jêsus đã sống lại từ kẻ chết, Ngài vẫn sống. Vâng, thưa quý vị. Và Ngài đã sống kể từ lễ Phục sinh đầu tiên đó. Và Ngài ở đây với chúng ta ngay bây giờ. Và tôi chỉ tin rằng Chúa sẽ ban cho chúng ta sự tuôn đổ lớn những ơn phước của Ngài cho buổi sáng hôm đó.

25 Rồi chúng tôi đi đến...ừ, ở đây lúc đó, chúng tôi đi đến Chicago, cho ngày 11, ngày 3 đến ngày 11. Và chúng ta rời đi vào ngày thứ Hai, bắt đầu ở đó vào ngày thứ Ba, và bắt đầu cho đến hết...Không, đó là ngày 3 đến ngày 8. Và rời vào ngày 11 chúng tôi bắt đầu ở Charlotte...Không, Columbia, Bắc Carolina. Và rời đến Spindale, Bắc Carolina. Và rời, từ đó, đến Charlotte, Nam Carolina. Và rời Anchorage, Alaska, từ đó; lên đến Anchorage, Alaska. Sau đó, trở lại. Và không được xác định, nhưng, có lẽ, có thể vào lúc đó, cái lều sẽ sẵn sàng để lên đường. Ồ, tôi vừa...

26 Anh em biết tôi muốn làm gì không? Anh em sẽ cầu nguyện với tôi cho điều này chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nhìn xem, tôi muốn, trước khi quá lâu, ý Chúa, để đặt cái lều đó ngay tại đây trong Thành phố Fall này, và ở lại đó trong một buổi nhóm bốn hay sáu tuần; cứ ở lại ngay đây cho đến khi trận chiến kết thúc. Và anh em đang cầu nguyện cho điều đó bây giờ. Và tôi chỉ muốn đưa nó ra ở đây giữa Jeffersonville và New Albany ở đâu đó, và chỉ đặt khoảng bảy hay tám ngàn chỗ ngồi trong đó. Và rời chúng ta có thể thêm nhiều hơn nữa khi ngày tháng trôi qua, và cứ ở lại ngay đây cho đến khi nó được giải quyết. A-men.

27 Và rồi, thế thì, tôi nghĩ thế thì vào ngày 11 đến ngày 15 tháng Sáu, tại Đền tạm Cadle ở Indianapolis. Và rồi, ngày 17, tôi tin, cho đến ngày 21 tháng Sáu, là ở Minneapolis, trong sân vận động bóng đá ngoài đó, hai mươi bảy ngàn chỗ ngồi. Đó là hội đồng quốc tế của Hội Thương Gia Cơ-đốc, giảng, và có sự cầu nguyện cho người đau mỗi đêm.

28 Và bây giờ hãy cầu nguyện trên những điều này, thực hiện, và cầu nguyện chăm chỉ. Tôi—tôi chỉ cảm thấy rằng chúng ta không có nhiều thời gian bây giờ. Và tôi tiên đoán điều đó; Tôi không nói đây là Chúa đang nói điều này bây giờ. Tôi—tôi đang tiên đoán rằng năm nay nước Mỹ sẽ tiếp nhận Đấng Christ hay chối bỏ Đấng Christ. Hiếu không? Tôi tin rằng đây sẽ là bước ngoặt, mà nước Mỹ sẽ đi vào. Chúng ta sẽ có một cuộc phục hưng trong ngày này, nếu không chúng ta sẽ không có một cuộc phục hưng. Và tôi tin rằng đây là năm mà nước Mỹ sẽ đưa ra quyết định của mình. Và tôi tin rằng họ sẽ làm được điều đó và chúng ta sẽ có một cuộc phục hưng lớn sẽ diễn ra. Chúng ta đang có nhiều sự giảng dạy, và nhiều sự truyền bá phúc âm, nhưng chúng ta cần một sự phục hưng (phải không?), một sự phục hưng thực sự. Đó là những gì chúng ta cần. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

29 Rất vui khi thấy Anh Graham ở đó, và—và tôi—tôi tin Anh Smith đang ngồi ngay trước mặt anh ấy, Anh Smith từ hội thánh của Đức Chúa Trời. Và—và có nhiều mục sư truyền đạo ở đây, tôi chắc chắn vậy. Và chúng tôi chào mừng tất cả anh em, thừa các anh em, mỗi người và mọi người, và những người khách lạ trong cổng của chúng tôi, tất cả tín đồ. Chúng tôi thật sự yêu mến anh chị em.

30 Và bây giờ với những thông báo này loan ra, và nhận biết rằng tối nay, đêm tiệc thánh dành cho lễ tiệc thánh. Và cầu nguyện thật nhiều cho Anh Neville thân yêu của chúng ta người đang phòng thủ ở đây tại đền tạm, đang làm một công việc tuyệt vời; và cho tất cả các thánh đồ ở khắp mọi nơi.Ồ, thật là một thời giờ cần thiết! Thật là một thời giờ cần thiết! Tôi nghe điều đó từ châu Phi, và một sự kêu gọi như vậy cho châu Phi.

31 Và Anh Arganbright vừa nói với tôi qua điện thoại, cách đây một lát, rằng vua của—của một số nước dưới đó, tôi đã quên nó

ở đâu, tôi tin ở trên đây ở Thụy Điển, Thụy Sĩ. Tôi sẽ tìm hiểu điều đó trong một phút. Đan Mạch, đã—đã viết một lá thư đặc biệt để mùa này đến đó vào lúc này.

Ở châu Phi và Ấn Độ, nhiều nơi khác nhau!

³² Nơi mà, Quần đảo Hawaii đã có trong ngày nọ. Đó là khoảng mười lần liên tiếp mà họ đã kêu gọi một sự phục hưng. Những Thượng Gia Cơ-đốc muốn đi ra đó và chỉ bay qua đó, lập một trật tự, tổ chức một chi hội và giảng cho họ vào sáng hôm đó, và rồi bắt đầu một buổi nhóm phục hưng ở Hawaii.

³³ Vì vậy, cả thế giới đã trở thành xứ đạo của chúng ta, đây, cả thế giới. Và chúng ta là những tôi tớ của Ngài.

³⁴ Vậy chúng ta hãy nhớ, thưa các bạn, rằng đây có thể là đêm cuối cùng, đây có thể là năm cuối cùng, hoặc có thể là thế hệ cuối cùng. Thấy không? Chúng ta không biết. Nhưng, dù sao đi nữa, chúng ta biết điều này về một sự kiện, rằng người sống biết họ phải chết. “Theo như đã định cho loài người phải chết một lần, rồi chịu sự Phán xét.” Và nếu có người nào ở đây tối nay, mà không sẵn sàng để đáp ứng điều đó, và không có hy vọng phước hạnh này, xin cho đây là đêm mà anh chị em quyết định cho Đức Chúa Jêsus, một lần cho tất cả, cho Đòi đòi.

Bây giờ chúng ta sẽ cầu nguyện.

³⁵ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con muốn cảm ơn Ngài từ chính nơi sâu thẳm của tấm lòng chúng con, biết rằng chúng con đang chờ đợi ở đây, không bối rối chút nào; cho dù họ có chế tạo bao nhiêu quả bom nguyên tử đi nữa, và bao nhiêu người làm công tác dân sự họ đã đưa ra để xem xét những chiếc máy bay, thế giới lo lắng và run rẩy. Chúng con đang yên nghỉ trên niềm hy vọng phước hạnh này mà chúng con có. Chúng con đang tin cậy vào công việc đã hoàn tất của Đức Chúa Trời tại Đòi Sọ, qua Đấng Christ. Biết điều này, rằng sau khi đèn tạm trên đất này không còn nữa, chúng ta đã có một đèn tạm đang chờ đợi ở đó rồi; vinh quang hơn, nhiều hơn nữa, nơi không có đau đớn hay đau khổ, bệnh tật. Không bao giờ tuổi già sẽ đến với nó, không bao giờ tóc bạc, không bao giờ một nếp nhăn, nhưng chúng con sẽ trẻ mãi mãi ở đó.

36 Kinh Thánh phước hạnh, không thể nói gì ngoài lẽ thật, đã ban cho chúng con sự đảm bảo phước hạnh này. Và Đức Thánh Linh, cũng là một người làm chứng, làm chứng giống như vậy. Lòng chúng con mong mỗi điều đó. Và chúng con biết Kinh Thánh nói với chúng con như vậy, đó là Lời của Đức Chúa Trời, những hạt giống được trồng trên mảnh đất màu mỡ này để cho chúng con yên nghỉ trong hy vọng này.

37 Chúa ôi, con cầu nguyện để Ngài chạm đến mọi người tối nay, bên ngoài Đấng Christ. Và mang họ đến gần, bước đi kỳ diệu này. Xin chữa lành người đau đang ngồi ở đây tối nay, Chúa ôi. Không nghi ngờ gì, trong nhiều người này, chắc chắn có bệnh tật ở giữa chúng con. Và chúng con cầu nguyện để Ngài chữa lành mọi người.

38 Bây giờ xin đến với Lời, Cha ôi. Hãy lấy Lời là dây cứu sinh. Cội rễ, Chúa ôi, của mọi nền văn minh. Chúng con cầu nguyện để Đức Thánh Linh sẽ nhận lấy từng Lời và ban Nó cho tâm lòng đúng như chúng con có nhu cầu. Xin cho chúng con có sự thông công chung quanh Lời. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

39 Để đọc một lát lời Kinh Thánh, tối nay, chỉ một—một phân đoạn ngắn, để cố gắng tìm kiếm một bối cảnh, và nhanh chóng sống đúng với Lời, để chúng ta có thể dự tiệc thánh. Ngày mai là thứ Hai, tôi biết chúng ta không thích nghĩ về những điều đó, về việc phải trở lại làm việc, nhưng chúng ta phải đối mặt với điều đó. Và nhiều lần, anh em biết...Nhưng, suy cho cùng, điều này cần thiết hơn việc làm và mọi thứ khác. Thấy không? Vì, một ngày nào đó, công việc của anh em sẽ kết thúc, và anh em sẽ chấm dứt với nó. Nhưng nếu anh em có Sự sống Đời đời, anh em sẽ không bao giờ có sự chấm dứt. Đó là Đời đời; sống mãi, mãi mãi. Hãy suy nghĩ về điều đó. Một Sự sống vĩnh cửu, không có kết thúc. Khi nhiều thời đại trôi qua, anh em vẫn ở đó. Khi hàng triệu năm trôi qua, chúng ta sẽ vẫn ở đó. Vì vậy, chỉ trong vài ngày ở đây trên trái đất, những việc làm không nhiều lắm. Chỉ để giúp đỡ chúng ta, mua thức ăn nhỏ của chúng ta, và vân vân, ăn, mà chúng ta phải có nó.

40 Bây giờ trong Cô-rinh-tô Nhất chương thứ 10, bắt đầu với

câu 12.

Vậy thì ai tưởng mình đứng hãy giữ kẻo ngã.

Những sự cám dỗ đến với anh em chẳng có sự nào...là quá sức đối với loài người: nhưng Đức Chúa Trời là thành tín, ngài chẳng...ngài—ngài muốn cho anh em...chẳng để anh em bị cám dỗ quá sức mình đâu; nhưng...trong mọi sự cám dỗ cũng mở đường cho ra khỏi, để chúng ta có thể chịu được nó.

⁴¹ Thật là một câu thơ hay! Cầu xin Chúa thêm ơn phước của Ngài cho điều đó. *Mở Một Con Đường*, sẽ là những gì tôi muốn nói về, tối nay. Biết...Nguyện xin Ngài thêm ơn phước của Ngài vào Lời Ngài, khi chúng ta lắng nghe Lời bây giờ.

⁴² Theo ý kiến của tôi, rằng nếu Lời, là cội rễ, là điều nắm giữ... Nhiều lần trong các buổi nhóm chữa lành của tôi, tôi—tôi cố gắng, ngay cả sau khi các giáo sư đã trải qua tất cả điều đó rồi, tôi cố gắng trở lại và—và lấy Lời và đặt nền tảng.

⁴³ Cách đây vài đêm, tôi đã nhận được một lá thư chỉ trích, mà điều đó tốt. Một người nói với tôi, nói, “Anh Branham, tuy nhiên, anh chỉ là một chàng trai.” Nói, “Tôi đã rao giảng Phúc âm trước khi anh được sinh ra.” Và ông nói, “Tôi...Tất cả bốn mươi sáu năm của tôi, nhưng tuy nhiên...” Ông—ông ấy là giáo viên của một trường Kinh Thánh nào đó. Ông nói, “Nhưng một người, thuộc kiểu của anh, mà dạy dỗ dân sự, và tuy nhiên sẽ nhận xét như anh đã đưa ra đêm nọ.” Nói, “Tôi nghĩ điều đó thật lố bịch.” Nói, “Anh đã nói rằng ma quỷ không có quyền năng để chữa lành.” Ông ấy nói, “Có lẽ, điều gì sẽ xảy ra nếu tôi nói với anh rằng ma quỷ có quyền năng để chữa lành.” Nói, “Bây giờ anh sẽ hỏi tôi, nếu anh đang đứng ở đây, tại sao tôi biết.” Nói, “Tôi sẽ nói cho anh biết.” Nói, “Trong thị trấn của chúng tôi, có một người đàn bà sống ở đó mà có một—một linh xấu. Và bà ấy...Nhiều người đến với bà ấy để được chữa lành.” Nói, “Bà ấy sẽ nhổ tóc ra khỏi đầu họ, và bà sẽ bơm máu từ tĩnh mạch của họ, và quấn nó lại trong sợi tóc này. Bước xuống dòng sông, và ném vật này qua vai bà, và không nhìn lại. Nếu bà ấy nhìn lại,” nói, “thì bệnh tật vẫn còn với người đó. Nhưng bà ấy phải ném nó xuống sông, giống như sự quên lãng, và bỏ đi.” Và nói, “Sáu mươi phần trăm số

người, chúng tôi cứ đếm, được chữa lành.” Nói, “Vậy thì, nếu ma quỷ không thể chữa lành, điều đó thì sao?”

44 Vì vậy, tôi đã đáp lại ông ấy. Tôi nói, “Người anh em yêu dấu, tốt bụng của tôi, với tất cả sự kính trọng đối với những năm tháng của anh,” đây, “tất cả sự liên quan đến những năm giảng dạy của anh, nhưng tôi sẽ nói với anh bây giờ rằng Chúa Jêsus Christ đã nói rằng ma quỷ không có quyền năng chữa lành. Và nếu Chúa Jêsus đã phán điều đó, điều đó giải quyết nó, với tôi. Ngài phán, ‘Nếu Sa-tan đuổi Sa-tan, thì vương quốc của nó bị phân chia và nó sẽ kết thúc. Và nó không thể đuổi Sa-tan.’ Thế thì anh sẽ hỏi tôi, ‘Tại sao những người này được chữa lành?’ Tại sao, đó không phải là con người. Mụ phù thủy không có liên quan gì với nó, không hơn gì tôi phải làm với nó, hay bất cứ người nào khác. Đó là những người đang đến gần, nghĩ rằng họ đang đến đường lối sẵn sẵn của Đức Chúa Trời cho sự chữa lành của họ. Đó là đức tin cá nhân của họ nơi Đức Chúa Trời, để chữa lành. Hiểu không? Đó là cách tiếp cận mà họ nghĩ. Không phải là mụ phù thủy, vì đó không hơn là con người.” Vâng.

45 Vì vậy, do đó, Phúc âm chỉ có thể vận hành, hay nó chỉ có thể vươn tới như Lời Đức Chúa Trời được dạy dỗ. Và con người đặt hy vọng của họ dựa trên Lời Đòi đòi của Đức Chúa Trời. “Đức tin đến bởi sự nghe, nghe bởi Lời.”

46 Tiến sĩ Adair, ở đây trong thành phố, người bạn yêu dấu của tôi, đã nói với tôi một ngày nọ, ông ấy nói, “Billy, anh không nghĩ nếu người ta có đức tin để chạm vào cây ở ngoài đó, họ sẽ nhận được kết quả giống như vậy sao?”

47 Tôi nói, “Làm sao anh có thể có đức tin vào điều đó? Nếu anh em có thể có lượng đức tin tương tự, hãy tin...tin rằng đó là đường lối sẵn sẵn của Đức Chúa Trời, cho anh em chạm vào cây, và nó sẽ làm điều đó, rồi họ có thể làm điều đó. Nhưng ai có đức tin nơi cây ấy?”

48 Tôi có đức tin vào những gì Đức Chúa Trời đã phán, và tôi chỉ nhận lấy điều đó. Vì vậy đức tin không được xây dựng trên cát chuyển dịch của—của những quan niệm cảm xúc. Nhưng đức tin được xây dựng trên tiêu chuẩn, Lời Đòi đòi của Đức Chúa Trời, Vâng Đá của các thời đại. Đó là nơi đức tin nhận nơi yên nghỉ

trang trọng của nó và không bao giờ lay chuyển, khi nó được xây dựng ngay tại đó.

49 Bây giờ, mở một con đường. Tôi không tin rằng Đức Chúa Trời từng chỉ đạo chức vụ của Ngài chỉ một cách lộn xộn. Tôi—tôi sẽ không điều hành chức vụ của tôi, anh em sẽ không điều hành chức vụ của anh em. Chúa Jêsus không chết tại Đồi Sọ chỉ để nói, “Ồ, bây giờ có lẽ người ta sẽ cảm thấy tiếc cho ta, là ta đến, đi đến trái đất và mang lấy hình thức xác thịt. Và họ sẽ thực sự được cứu, có lẽ, nếu họ thấy ta chết một cách đáng thương như thế nào.” Đức Chúa Trời đã không làm điều đó. Chúa Jêsus đã chết vì một mục đích, và đó là để cứu những người mà Đức Chúa Trời biết trước sẽ được cứu. Đúng vậy. Đức Chúa Trời biết sẽ có người nào đó được cứu, và phải có một sự chuẩn bị, hay một cách được làm cho họ được cứu. Nếu không có, sự cứu rỗi không thể được.

50 Vì vậy, Đức Chúa Trời, biết trước rằng nhiều người sẽ được cứu, biết họ là ai, Ngài phải đặt ra một kế hoạch. Bây giờ anh em nói với tôi, “Anh Branham, thế thì Đức Chúa Trời biết chính xác ai sẽ được cứu?” Một cách chính xác. “Ồ, tại sao có Lời nói, ‘Ngài không muốn người nào bị hư mất?’” Ngài không muốn. Ngài không muốn bất cứ ai bị hư mất, nhưng tất cả đều có thể đến với sự ăn năn.

51 Nhưng, để là Đức Chúa Trời, Ngài phải biết ai sẽ làm điều đó, nếu không thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Bởi vì, Ngài là—Ngài là vô sở bất năng. Ngài có mặt khắp nơi. Ngài là vô sở bất tri. Ngài biết mọi sự. Ngài có mặt ở mọi nơi, và đầy quyền năng. Vì vậy, sự biết trước nhìn lại và nói rằng Ngài đã thấy trước điều này, và biết, đó là lý do Ngài có thể nói sự cuối cùng là gì, từ lúc ban đầu.

52 Và, do đó, biết rằng tất cả những ngày kỳ diệu này mà chúng ta đang sống bây giờ, và để đứng và làm chứng, và thấy những điều mà chúng ta thấy bây giờ, Đức Chúa Trời phải chuẩn bị cho điều đó.

53 Đêm nọ, rất kinh ngạc. Một người phụ nữ nhỏ bé bước lên bục giảng. Nơi trị giá ba trăm ngàn đô-la lớn đó ở đó, và bà ấy có

một chút trang điểm trên mặt. Bà ấy đứng đó và bà bắt đầu run rẩy. Tôi nói, “Bà là tín đồ Lutheran,” bởi Đức Thánh Linh.

Bà ấy nói, “Vâng, thưa ông.”

54 Và tôi nói, “Bà ở đây để được cầu nguyện cho. Và lý do bà đang bước đi như vậy, cả hai đầu gối đã bị gãy.” Tôi nói, “Đó là do một tai nạn xe hơi, và một chiếc xe hơi mà bà đang lái, cách đây bốn năm.”

Bà ấy nói, “Đúng vậy.”

55 Tôi nói, “Bác sĩ của bà là một người thấp bé, đầu hói và đeo kính.”

Nói, “Đúng vậy.”

56 Và tôi nói, “Ông ấy đang chữa trị bởi vì trong—ở đầu gối, xương đã bị lao, và thậm chí thịt đang thối rữa xung quanh xương.”

Bà ấy nói, “Đúng thế.”

Và bà ấy nói, “Có hy vọng cho tôi không?”

57 Tôi nói, “Điều đó tùy thuộc vào sự đến gần của bà với Chúa Jêsus.” Tôi đã nói...

Bà ấy nói, “Anh có thể giúp tôi không?”

58 Tôi nói, “Không, thưa bà. Không ai có thể giúp bà bây giờ. Nhưng bà phải tự giúp mình với những ơn phước đã sẵn sẵn của Đức Chúa Trời dành cho bà.”

Và bà nói, “Bây giờ tôi tin bằng cả tấm lòng.”

59 Tôi nói, “Chúa đã chữa lành cho chị, thưa chị. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Chị được chữa lành.”

60 Chị ấy nói, “Ông Branham, tôi đã không thể quỳ gối,” chị ấy nói, “trong bốn năm.” Trong khi khóc, đứng đó, chà xát bàn tay. Và một cử tọa lớn đang khóc, nhìn chị ấy; những người Lutheran, Trưởng Lão. Và tôi nói, “Tại sao chị không đi xuống bàn thờ và quỳ xuống?”

61 Chị ấy nói, “Hãy để tôi quỳ xuống ngay tại đây, ngay nơi tôi được chữa lành.” Chị chưa bao giờ di chuyển khỏi các bước của mình, nhưng chị biết mình đã được chữa lành. Điều gì đó đã xảy

ra. Thấy không? Chị ấy biết điều đó. Không có sự phỏng đoán nào về điều đó.

Tôi nói, “Hãy quỳ xuống.”

⁶² Và lần đầu tiên trong bốn năm, với cả hai đầu gối bị gãy và tất cả đều bị chai sạn, được phục hồi, các xương hàn gắn với nhau; người đàn bà đó, giống như một thiếu nữ, đã quỳ gối xuống với những giọt nước mắt chảy ra từ đôi má, đưa tay lên với Đức Chúa Trời. Ô, chỉ đứng lên ngay từ đó, thật dễ dàng, giống như một cô bé, và bước khỏi bực giảng. Đó là gì? Đức Chúa Trời phải mở đường cho điều đó.

⁶³ Vậy thì, Ngài đã sai các bác sĩ đến, đúng vậy. Và các bác sĩ thì tốt, và họ đã làm tất cả những gì họ có thể làm. Nhưng Đức Chúa Trời đã mở một con đường. Chính là điều đó. Thấy không? Sau khi bác sĩ đã thất bại, trong cách của mình, đường lối của Đức Chúa Trời cao hơn rất nhiều so với đường lối của chúng ta. Thật là một điều tuyệt vời!

⁶⁴ Bây giờ, để suy nghĩ, tối nay, rằng các bạn và tôi...Sẽ không, chúng ta không muốn nghĩ điều này, nhưng chúng ta thực sự tiếp nhận bản chất của thế gian, chẳng hạn, giống như những con heo. Và, tối nay, đã trở nên những vị thánh. Điều gì đó phải được thực hiện. Vậy thì, chúng ta không thể đi vào Thiên đàng, như những con heo. Chúng ta phải đi vào Thiên đàng, như những vị thánh, vì vậy một sự chuẩn bị phải được thực hiện cho điều này.

⁶⁵ Và Đức Chúa Trời đã ban cho điều đó thật tuyệt vời trong Cựu Ước. Trở lại trong Sách Dân số ký, khoảng chương 20, và qua trong Xuất Ê-díp-tô ký khoảng 36, 32, và chúng ta thấy rằng vào Ngày Chuộc tội...Đức Chúa Trời, trong các hình bóng, thấy trước những gì Ngài sẽ làm, trong hình bóng, khi Ngài đến, là Đấng Christ.

⁶⁶ Thầy tế lễ thượng phẩm được lệnh bắt hai con dê, những con dê nhỏ, và đem chúng vào để chuộc tội, một của lễ dâng, và một con bò đực cho chính gia đình mình. Và nhiều người trong anh em độc giả ở đây, và những người nghiên cứu Kinh Thánh, biết thật rõ sự chuộc tội đó như thế nào. Nhưng lúc đó, một con dê... Phải có rất nhiều con dê. Và việc rút thăm rơi xuống trên một

con dê, nó chết, và rời huyết của con dê này được đổ trên con dê kia, với bàn tay của thầy tế lễ thượng phẩm, xưng ra tội lỗi của dân sự, trên con dê sống. Và rời một người xứng đáng, bắt con dê sống dưới cánh tay mình, và thả vào đồng vắng nơi con dê sẽ phải chết và đi vào một nơi xa xôi, biệt lập. Không bao giờ nữa, trong tình trạng đó, để trở lại trong gia đình của chính mình lần nữa, nhưng bị cách ly mãi mãi, mang tội lỗi của dân sự đi xa.

⁶⁷ Bây giờ, tôi biết nhiều học giả, có lẽ, đang ngồi ở đây. Và đặc biệt là những người Cơ-đốc Phục Lâm, họ—họ nói rằng, “Một con dê là Đấng Christ, và con kia là ma quỷ.” Vậy thì, thưa các anh em, tôi phải khác một chút về điều đó. Chúng ta không thể dâng tế lễ cho ma quỷ. Cả hai con dê đều tượng trưng cho Đấng Christ. Cả hai đều là Đấng Christ. Đấng Christ là của chúng ta...Ngài đã đổ máu vì tội lỗi của chúng ta và chính Ngài đã gánh lấy chúng, đi khỏi. Ma quỷ không thể gánh tội lỗi của tôi. Đấng Christ là người mang tội lỗi của chúng ta. Hãy sáng suốt hiểu điều đó, thì đức tin của anh em sẽ không lay chuyển. Đấng Christ là người mang tội lỗi của chúng ta, và tội lỗi của thế gian.

⁶⁸ Đấng Christ là sinh vật hấp hối trên cây thập tự, hãy lắng nghe, “Chiên Con đã bị giết từ khi sáng thế.” Và chỉ có những hình bóng, chúng ta đang rút ra lợi tức, biết rằng tiền hình bóng sẽ đến ngày nào đó.

⁶⁹ Tại sao Ngài bị giết từ khi sáng thế? Bởi vì, Đức Chúa Trời đã nhận biết trong tâm trí Ngài, mọi thứ sẽ như thế nào, và hội thánh sẽ như thế nào, và mọi thứ sẽ như thế nào, và Ngài đã phán Lời. Và khi Đức Chúa Trời phán Lời, nó tốt như đã được thực hiện, ngay lúc đó, vì vậy Ngài đã bị giết từ khi sáng thế. Anh em hiểu điều đó không?

⁷⁰ Khi anh em hiểu được điều đó bây giờ, và hãy để đức tin của anh em yên nghỉ một cách trang trọng; không dựa trên con người, không dựa trên những hệ thống thần học về con người, không dựa trên những giáo phái giáo hội, tốt như họ, tốt như con người. Hãy để đức tin của anh em yên nghỉ một mình trong những công việc đã hoàn tất của Đấng Christ tại Đồi Sọ, vì cả tội lỗi và sự cứu rỗi. Anh em hiểu điều đó không?

71 Để ý, Đấng Christ đã đến, và Ngài là sinh vật sắp chết, vì Ngài đã bị giết rồi (trong hình trước) trước khi sáng thế. Anh em thấy điều đó không? Đức Chúa Trời đã phán điều đó và phán nó sẽ là vậy. Vì vậy, khi Đức Chúa Trời phán, điều đó mãi mãi được xác nhận trên Thiên đàng. Lời, sự...

72 Đó là nơi anh em nên có đức tin. Nếu anh em tin đây là Lời Đời đời, không thể thay đổi của Đức Chúa Trời, thì mỗi giềng mỗi được nói ra trong Lời Đức Chúa Trời là một Hạt giống. Và mọi sự mà Đức Chúa Trời đã nói về, trong Lời, đã được xác nhận trong sự Vinh hiển rồi. Và nó đã được ban cho anh em để hành động. Vì vậy đừng ngại nhận lấy bất kỳ giai đoạn nào của Lời phước hạnh, Đời đời của Đức Chúa Trời, và ghim chặt Nó trong lòng mình. Vậy thì, Nó phải ở trong đất.

73 Bây giờ, chẳng hạn, tôi lấy một hạt ngô và đặt nó vào trong đá bọt xanh hay cái gì đó giống như thế, nó có lẽ sẽ không phát triển, bởi vì nó không đúng loại đất. Nhưng nếu nó đi vào vùng đất đen tốt, màu mỡ, nó sẽ phát triển chắc chắn như nó được đặt trong đó. Và khi Lời...

74 Vậy thì nó đây này! Khi Lời của Đức Chúa Trời rơi vào một tấm lòng đầy đức tin, Nó thật sự phải lớn lên. Nó phải nắm giữ. Đó là lý do tại sao người đàn bà đứng đó, với cả hai đầu gối đã bị vôi hóa như thế, từ những chất lắng đọng, và sự gầy đầu gối, nơi cả hai đều bị dập nát, và xương bị mục nát với bệnh lao, và, thật, cũng vậy, bà không sợ để uốn cong đầu gối của mình. Để làm gì? Lời đã rơi vào trong đức tin. Bật lên! Anh em có hiểu điều đó không?

75 Đức Chúa Trời, trước khi sáng thế, đã phán rằng Đấng Christ sẽ ở đây. Và Ngài sẽ bị giết, chết, người vô tội thay cho người có tội. Và khi Đức Chúa Trời phán điều đó, thì điều đó đã được xác nhận rồi khi Đức Chúa Trời phán điều đó.

76 Bây giờ, trước khi nó có thể là một lời, nó phải là một ý tưởng, vì một lời là một ý tưởng được biểu lộ. Và rồi nếu... Đức Chúa Trời, trong tâm trí Ngài, đã nhận biết những điều này, thì chúng đã ở trong tâm trí Ngài. Rồi, Ngài đã phán chúng, và chúng thật tốt khi Đức Chúa Trời phán, bởi vì Ngài không thể sai lầm và không thể làm gì khác.

⁷⁷ Thế thì, thái độ của Đức Chúa Trời. Nếu Đức Chúa Trời đã cứu những tội nhân ở đó, trên cơ sở của sự chấp nhận của lễ thiêu, của lễ dâng, Ngài phải làm điều giống như vậy ngày hôm nay, nếu không thì Ngài đã làm sai khi Ngài nhận con người đầu tiên vào bởi điều đó. Nếu Đức Chúa Trời đã chữa lành người đau trở lại đó trên cơ sở huyết đổ ra của một con vật, dựa trên cơ sở của sự chuộc tội, Ngài phải làm như vậy ngày hôm nay, nếu không thì Ngài đã sai khi Ngài chữa lành người đầu tiên. Thấy không? Ngài không thể thay đổi.

⁷⁸ Chúng ta phát triển. Chúng ta trưởng thành. Chúng ta tìm thấy những điều tốt hơn. Chúng ta nói về những điều tốt đẹp hơn. Chúng ta mặc quần áo đẹp hơn, lái xe hơi đẹp hơn. Chúng ta đang tiến bộ.

⁷⁹ Nhưng Đức Chúa Trời không thể tiến triển theo cách đó, bởi vì Ngài đã hoàn hảo ngay từ đầu. Và sự hoàn hảo không thể tiến triển được nữa; nó đã hoàn hảo rồi. A-men. Vì vậy Ngài không phải nói, “Ồ, đây là một thời đại khác, chúng ta đã có một ý tưởng tốt hơn bây giờ.” Nếu đúng như vậy, Ngài không thể là Đức Chúa Trời. Vì vậy, nếu Ngài là Đức Chúa Trời, những gì Ngài đã phán ở đó, Ngài phải ở lại với điều đó, bởi vì Ngài đã hoàn hảo ở đó và là hoàn hảo bây giờ. Thấy không? Anh em thấy điều đó không? Thế thì, Ngài không thể tiến bộ. Ngài không thể...Ồ, tôi muốn nói, Ngài không thể làm những điều tốt hơn. Làm điều này một chút...nói, “Điều này sẽ tốt hơn một chút.”

Anh em nói, “Còn con chiên già, và Chiên Con này thì sao?”

⁸⁰ Đó là một hình bóng, đang chờ đợi Nó, và Ngài đã phán điều đó. Ngài đã nói về Chiên Con bị giết từ khi sáng thế, lúc ban đầu. “Ta sẽ đặt sự thù địch giữa Dòng dõi người nữ và dòng dõi của con rắn.” Và rồi chờ đợi thời giờ trọn vẹn đó đã đến, Đức Chúa Trời đã ban cho sự cứu chuộc tội lỗi, qua huyết đổ ra của chiên con, đang chỉ.

⁸¹ Ngài đã ban cho điều tương tự qua mặt trăng, vào ban đêm, về mặt trời vào ban ngày. Mặt trăng là cái bóng của mặt trời, hay mặt trời đang chiếu sáng trên mặt trăng, tạo nên một cái bóng. Mặt trăng và mặt trời là vợ chồng. Và trong khi mặt trời đi khuất, nó chiếu ánh sáng của nó vào mặt trăng, để cho chúng ta

một ánh sáng nhỏ hơn cho đến khi mặt trời đến. Và khi mặt trời đến, mặt trăng tắt dần.

⁸² Và Đấng Christ là Mặt Trời Đấng đã đi đến sự Vinh hiển, và chiếu sáng trên Hội thánh, với cùng một loại Ánh sáng mà Ngài đã chiếu sáng khi Ngài còn ở đây. Và Hội Thánh là Sự sáng của thế gian cho đến khi Chúa Jêsus đến và tất cả đều tan ra với nhau. Giống như ánh trăng và ánh sáng mặt trời trở nên một ánh sáng, khi nó xuất hiện cùng nhau. Và khi Đấng Christ và Hội Thánh của Ngài đến với nhau, vào thời kỳ Ngàn năm vĩ đại, họ xuất hiện thành một.

⁸³ Và ngày nay, “Các ngươi là Sự sáng của thế gian.” Trong sự Hiện diện của Ngài...Đúng hơn là, trong sự vắng mặt của Ngài, Ngài đang ban cho anh em Ánh sáng để chiếu sáng, trong khi Ngài ở đây. Tất cả những điều xưa cũ, tất cả những thứ thuộc về trái đất, là một hình bóng của Thiên đàng.

⁸⁴ Ngay cả đối với nhện, và thằn lằn, và rắn, và vằn vằn, chỉ là những loại tà linh, phản chiếu lại. Tại sao một bệnh ung thư được gọi là ung thư? Bởi vì nó có hình dạng của một con cua. Và từ *ung thư* có nghĩa là “con cua.”

⁸⁵ Bây giờ, anh em thấy, tất cả những thứ đó là những hình bóng và những cái bóng. Vì vậy, con dê đực bị đưa vào đồng vắng, trong một nơi biệt lập, bị phân rẽ khỏi những người đồng hương của mình, mang tội lỗi của dân sự trên đầu mình, là một hình bóng về Đấng Christ bị phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời, và ra khỏi sự Hiện diện của Ngài, và mang tội lỗi của chúng ta xuống địa ngục. Và ở đó Đức Chúa Trời sẽ không làm khổ Ngài...Đa-vít nói, “Ta sẽ không để cho Đấng Thánh của ta thấy sự hư nát. Ta cũng sẽ không để linh hồn Ngài trong âm phủ.” Và vào ngày thứ ba, đã sống lại vì sự xưng công bình của chúng ta. Nhưng Ngài đã làm hình bóng con dê, con dê chạy trốn, và cũng là con dê để làm của lễ chuộc tội. Đức Chúa Trời đang chuẩn bị, và một đường lối sẵn!

⁸⁶ Đức Chúa Trời luôn luôn mở đường trốn thoát, mọi lúc. Bệnh tật dồn anh em vào trong góc. Sa-tan ghim anh em xuống một chỗ sau khi anh em trở thành một Cơ-đốc nhân.

⁸⁷ Có lẽ bạn là một tay đánh bạc. Anh em thấy điều đó không? Những lá bài ở trên bàn. “Nào, John, chúng tôi biết anh có thể.” Sa-tan ở đó để cám dỗ bạn. Nhưng Đức Chúa Trời, trong mọi—mọi lúc, sẽ mở một lối thoát nếu anh em chỉ chấp nhận nó.

⁸⁸ Có lẽ bạn là một—một người say rượu, và cái ly ở dưới mũi bạn. “Nào, tiếp tục nào, John.” Bây giờ, nếu anh em muốn chú ý đến tiếng nói đó, anh em sẽ đi thẳng đến với chỗ đắm mình lần nữa.

⁸⁹ Nhưng Đức Chúa Trời luôn ở đó. Hãy hướng tâm trí anh em lên Thiên đàng, và nhìn về phía Đồi Sọ, và nói, “Lạy Chúa Thánh Linh, xin đến với con. Con đang cần.” Hãy xem điều gì xảy ra. Đức Chúa Trời sẽ mở một con đường trốn thoát, mọi lúc, vì Ngài sẽ làm vậy. Đức Chúa Trời đã luôn luôn làm điều đó.

⁹⁰ Và bây giờ để ý. Trước sự hủy diệt của thế giới, khi con người tội lỗi, và người ta tội lỗi trong thế gian, Đức Chúa Trời đã mở một lối thoát cho những ai mong muốn được trốn thoát bởi nó. Đức Chúa Trời đã chuẩn bị, đóng một con tàu. Nô-ê đã đóng một con tàu cho...chuẩn bị cho con tàu này để chuẩn bị một con đường. Hãy lắng nghe. Từ một...cho một lối thoát, có...Cơn thịnh nộ và sự phán xét của Đức Chúa Trời chồng chất trên trời, được đổ ra trên một quốc gia tội lỗi và một dân tộc tội lỗi, những người đã chối bỏ nó, và cứng cổ, đã bước đi chống lại những điều răn của Đức Chúa Trời. Mọi lúc cơn thịnh nộ này đang chồng chất trên trời, đổ ra trên dân sự, trong sự phán xét, Đức Chúa Trời thương xót đã mở một con đường trốn thoát cho những ai muốn bước đi trong đó. Con đường thoát hiểm!

⁹¹ Bây giờ chúng ta đã đến một lần nữa nơi mà những sự phán xét đang chồng chất. Và nếu ngày đó, trong thời cổ đại, hướng chi ngày hôm nay, khi sự kết thúc của lịch sử thời gian, khi sự kết thúc của lịch sử các dân tộc, và đang đến một đỉnh điểm! Càng làm cho cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời giáng trên hàng triệu người nữa, chồng chất lên nhau, cho đến khi tội lỗi ngập tràn trong thế gian, cho đến khi nó đảo đảo như một người say rượu loạng choạng về nhà lúc bốn giờ. Đã đi ra ngoài mặt trăng và các ngôi sao, cho đến khi nó đến với áo—áo choàng của Đức Giê-hô-va Vạn quân.

⁹² Thế thì, nó đang loạng choạng dưới gánh nặng của lý thuyết do con người tạo ra của chính mình, về sự tự bảo tồn của chính mình, về những hệ thống thần học của riêng mình. “Họ đã nhận lấy những Điều Răn của Đức Chúa Trời và khiến cho chúng không có tác dụng, bởi sự dạy dỗ những truyền thống của con người. Ưa thích sự ngợi khen của loài người hơn là sự ngợi khen của Đức Chúa Trời.” Các giáo sư của chúng ta đã trở nên hâm hấp, và nhấn mạnh việc gia nhập giáo hội, và nói, “Được rồi, miễn là anh thuộc về giáo hội. Hãy quên điều đó đi.”

⁹³ Nhưng, thưa anh em, Đức Chúa Trời đã mở một lối thoát. Và anh em sẽ phải đến với những điều kiện của Đức Chúa Trời, và đó là qua Chúa Cứu Thế Jêsus Chúa chúng ta. Không có nền tảng nào khác được đặt ra ngoài nền tảng đã được đặt rồi, không, không ai cả. Xây dựng trên bất kỳ nền tảng nào khác, giống như những gốc cây và bùn, những trận lụt sẽ cuốn trôi nó, và sự sụp đổ lớn sẽ xảy ra. Nhưng Chúa Jêsus phán, “Trên đá này, Ta sẽ xây Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ sẽ không thắng được Nó.” Ngài đã xây dựng Nó dựa trên điều gì? Trên Lễ thật được bày tỏ thuộc linh rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời.

“Người ta nói Ta Con Người là ai?”

⁹⁴ “Một số người nói ‘Ê-li,’ và một số người nói ‘Môi-se,’ và một số người nói ‘Giăng Báp-tít,’ và vân vân.”

“Nhưng các người nói Ta là ai?”

⁹⁵ Không do dự, không mất một giây...Hãy lắng nghe, hỡi tội nhân. Đó là cách bạn tiếp nhận nó. Ông đã ở với Ngài; ông biết Ngài là ai. Và rồi thậm chí trước khi ông có thể suy nghĩ lần thứ hai, Đức Thánh Linh đã nắm giữ ông, và ông thưa, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

⁹⁶ Phán rằng, “Hỡi người, người có phước thay hỡi Si-môn, Si-môn con Giô-na, vì thịt và huyết đã không bày tỏ điều này cho người. Người không hề học được điều này từ thần học của người nào đó. Người không hề đến từ một thần học viện với nó. Nhưng Cha Ta ở trên Trời đã bày tỏ điều đó cho người. Trên đá này, Ta sẽ xây Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ sẽ không thắng được Nó.”

⁹⁷ Những trận lụt có thể đến, và bom nguyên tử có thể rơi xuống, và tất cả, nhưng người nào được an toàn ở trong Đấng Christ sẽ cưỡi trên cơn bão nguyên tử, giống như Nô-ê đã ở trong cơn bão lụt, an toàn trong tàu. Hãy để đức tin của người rơi xuống vào điều đó, một lần, xem điều gì xảy ra; trên đá vững chắc của Đức Chúa Trời, trên các hình bóng. Đức Chúa Trời mở ra một con đường thoát khỏi, mọi lúc. Ngài phải mở một con đường trốn thoát. Khi thời điểm chiến lược đến, Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời...

⁹⁸ Giê-hô-va Di-rê! *Giê-hô-va Di-rê* có nghĩa là, “Chúa sẽ sẵn sẵn cho chính Ngài một cửa lối,” vì Chúa sẽ sẵn sẵn cho chính Ngài một lối thoát. Đức Chúa Trời có thể cung cấp nó bởi vì Ngài là Đấng Tạo Hóa. Và Đức Chúa Trời, một lần cho tất cả, tại Đồi Sọ! A-men! Ở đó, ở đó khi các Thiên sứ trưởng trên Trời, khi tất cả các miền của ma quỷ run rẩy, khi trái đất bắt đầu phủ phục một cách lo lắng và làm rung chuyển mồ mả, và khi mặt trời bị co giật và không có ở đó và biến thành bóng tối, khi mặt trăng và các ngôi sao rung chuyển ra khỏi nơi của chúng, những người được cứu chuộc của mọi thời đại, và qua các thời đại sẽ đến, sẽ nhận ra thì giờ đó.

⁹⁹ Khi Con Đức Chúa Trời chết ở đó, đã tước bỏ mọi quyền lực của Sa-tan. Ngay cả sự chết, và âm phủ, mồ mả, và mọi sự sợ hãi, đã bị nuốt chửng ở đó tại Đồi Sọ. Khi Ngài đã trả giá cao nhất và khi Chiên Con chết, và những tội lỗi đặt trên Ngài, Ngài là người mang tội lỗi, đã đưa họ xuống địa ngục nơi họ thuộc về. Và Đức Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại vào ngày thứ ba. Và bởi tin điều đó, chúng ta được xưng công bình bởi đức tin, trên nền tảng Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ đã đổ ra. A-men. Đức Chúa Trời đang mở đường thoát khỏi.

¹⁰⁰ Ồ, thưa anh em, khi anh em nhìn thấy...nghe tiếng xe cứu thương kêu vang, mỗi lần anh em nghe một tiếng, đó là dấu hiệu cho thấy anh em đang đi theo cách đó. Mỗi lần anh em đi qua một ngã tư, đó là một điểm cảnh báo. Anh em đang đi theo hướng đó. Mỗi khi một nếp nhăn xuất hiện trên khuôn mặt, và một mái tóc bạc trên đầu, đó là một điều cảnh báo. Anh đang đi theo cách đó.

101 Không lạ gì, thế thì, Phao-lô có thể nói, với niềm hy vọng thực sự đã bén rễ và lập nền trong ông, như thế này. Chao ôi! Khi ông đi đến cuối con đường, ông nói, “Ta đã đánh trận tốt lành. Ta đã xong sự chạy. Ta đã giữ được đức tin. Từ nay trở đi, mào triều thiên của sự công bình đã dành cho ta, Chúa là Quan Án công bình sẽ ban cho ta vào ngày đó, không những cho ta mà thôi, nhưng cho tất cả những ai yêu mến sự hiện đến của Ngài.”

102 Khi anh em đau ốm và mệt mỏi với cuộc sống cũ này, và anh em sẽ thích sự hiện ra của Chúa Jê-sus hơn là yêu thích thức ăn của mình tại bàn ăn, hay vợ anh em, hay con cái anh em, thì có một mào miện được đặt lên cho anh em. Không phải là một mào triều thiên, một mào triều thiên bằng vàng để đội trên đầu anh em. Nhưng một thân thể, không bị đau đớn, sự...được đội mào miện trong sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời, được đội mào miện trong sự bất tử của Chúa Jê-sus Christ. Đó là những gì đã được sắp đặt cho anh em, mà Chúa, Đấng Phán Xét công bình sẽ ban cho anh em vào ngày đó. Đó là ngày mà chúng ta mong đợi. Đức Chúa Trời đã mở một lối thoát cho mỗi người trong chúng ta. Chắc chắn Ngài có.

103 Khi tiên tri Đa-ni-ên, con của Đức Chúa Trời, bị ném vào hang sư tử. Đã có lúc Đa-ni-ên, là người trung tín, đã nâng cửa sổ lên và không sợ những gì nhà vua nói. Và khi...đã cầu nguyện, bất kể điều gì đã được công bố, Đa-ni-ên đã cầu nguyện dù sao đi nữa, khi ông hướng về Giê-ru-sa-lem và cầu nguyện. Nếu con người đối diện với Giê-ru-sa-lem và cầu nguyện, thành phố nơi của lễ thiêu đã được thực hiện...Đó là lý do Đa-ni-ên nhìn cách đó và cầu nguyện, vì Chúa đã phán rồi, “Dân sự gặp hoạn nạn bất cứ lúc nào, và hướng về nơi thánh này, và cầu nguyện, thì nghe...Ta sẽ nghe ở trên Trời,” khi Sa-lô-môn dâng hiến đền thờ.

104 Đó là lý do Giô-na có đức tin ông đã có, khi ông bị rong biển quấn quanh cổ, và đứng trong chất nôn mửa, trong bụng cá voi, dưới đáy sâu của đại dương, trên một vùng biển đầy bão tố. Ông nói, “Họ đang chăm sự nói dối hư không. Nhưng con sẽ hướng về đền thánh của Ngài một lần nữa, Đức Chúa Trời ôi.” Đức Chúa Trời đã làm điều gì đó. Ngài đã mở một lối thoát cho Giô-na. Những gì Ngài đã làm, không ai biết. Đó là bí mật riêng của Đức

Chúa Trời.

105 Nhưng, cho dù điều đó không thể được ở đâu, Đức Chúa Trời có thể—có thể thay đổi hoàn cảnh. Ngài có thể làm cho điều không thể trở nên có thể xảy ra. Và không chỉ có thể xảy ra, mà còn có thể biến nó thành hiện thực, khi con người nhận lấy Đức Chúa Trời ở Lời Ngài và chấp nhận đường lối sẵn sẵn mà Đức Chúa Trời đã sẵn sẵn cho con người.

106 Đức Chúa Trời đã làm điều gì đó. Ngài có thể đã đặt một cái lồng ô-xi ở dưới đó. Tôi không biết Ngài đã làm gì trong bụng con cá voi đó, nhưng Ngài đã giữ Giô-na trong đó trong ba ngày đêm, như một hình bóng, rằng Đấng Christ sẽ nằm trong lòng đất, mà không có ô-xy, và vào ngày thứ ba Ngài sẽ xuất hiện trở lại. Đó là một hình bóng. Ngài đã mở một con đường trốn thoát. Ngài sẽ luôn luôn như vậy.

107 Khi Đa-ni-ên đứng đó, và những con sư tử đến, chạy đến với ông, không có sự sợ hãi trong lòng vị thánh đồ già đó. Nhưng ông đã đứng đó, và Đức Chúa Trời không kết thúc với ông. Và ngay trước khi những con sư tử vồ lấy ông, một Thiên sứ giang rộng trước họ, không nghi ngờ gì ngoài một Ánh sáng đang cháy giống như vậy đã xuất hiện với Sau-lơ thành Tạt-sơ, trên đường đến Đa-mách.

108 Một Ánh Sáng lớn chiếu ra. Và họ đã nhìn, và họ không biết điều gì đang xảy ra. Và Sau-lơ ngã xuống từ con ngựa của mình. Và một Tiếng phán đến từ Ánh Sáng, phán rằng, “Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, sao ngươi bắt bớ Ta?”

Nói, “Chúa là ai, lạ Chúa?”

Ngài phán, “Ta, Jê-sus, mà ngươi đang bắt bớ.”

109 Chính con cái Hê-bơ-rơ đã trung thành với lời hứa của Đức Chúa Trời, mà đang nằm dưới đó trong lò lửa hực...hay đúng hơn là, ở Ba-by-lôn, đang đi vào lò lửa hực. Một bước giữa họ và sự chết.

110 Điều đó có thể nhiều biết bao đối với những người ở đây tối nay. Có thể có một ngày giữa anh em và sự phân cách Đời đời. Bạn sẽ đưa ra quyết định của mình bây giờ. Đường lối được sẵn sẵn cho bạn nếu bạn chấp nhận nó. “Một bước,” Giô-na-than nói

với Đa-vít, khi họ bắn cây—cây—cây cung, “một bước giữa tôi và sự chết.”

111 Và một bước giữa họ và sự chết. Nhưng ngay tại thời điểm quan trọng đó, Đức Chúa Trời đã sẵn sẵn một lối thoát, và Ngài đã sai Đức Chúa Jê-sus Christ vào trong lò lửa hực đó, và giữ cho họ không bị cháy sém.

112 Đó là Hê-nóc, người đã tuyên bố rằng ông đã bước đi với Đức Chúa Trời trong năm trăm năm và có một lời chứng rằng ông “làm vui lòng Đức Chúa Trời.” Ông có một đức tin rằng ông “sẽ không nhìn thấy sự chết.” Làm sao Đức Chúa Trời có thể làm điều đó? Thậm chí không có một chiếc máy bay phản lực nào trong những ngày đó, để đưa ông rời khỏi đôi chân của mình. Nhưng Đức Chúa Trời đã sẵn sẵn một con đường, một sự chuyển dịch, để đưa Hê-nóc từ thế gian đến miền Vinh hiển, mà không nhận lãnh sự chết.

113 Chính Ê-li đã bước qua đại dương...hay Sông Giô-đanh ngày ấy, bằng sự phân chia nó từ bên này sang bên kia. Và khi Ê-li đã sẵn sàng để lên Thiên đàng, mà không chết, đó là Đức Chúa Trời đã sẵn sẵn một con đường cho ông. Không phải là một chiếc máy bay phản lực, nhưng Ngài đã sai đến một cỗ xe Lửa, cưỡi bằng những con ngựa Lửa. Đức Chúa Trời đã sẵn sẵn con đường, trong phút chốc, một con đường thoát khỏi sự chết.

114 Tôi tin, đó là Môi-se, người đã đi theo dân Y-sơ-ra-ên...hay là người đã dẫn dắt họ, đi theo Ánh Sáng, Trụ Lửa, qua đồng vắng. Chính Môi-se là người đã chịu đựng cho đến cùng. Chính Môi-se, một trăm hai mươi năm, sau tám mươi năm hầu việc Đức Chúa Trời, người đứng trên núi và nhìn vào miền đất hứa, với những giọt nước mắt lăn dài trên má, của một cụ già, một trăm hai mươi tuổi. Ông đã đi qua những bụi chà chôm. Ông đã lội nước sâu. Ông đã ném chén đắng, chén mật và nỗi buồn. Ông đã ở với những người không vâng lời, như là mục sư của họ. Ông đã dẫn dắt họ đi từ nơi này đến nơi khác, và chịu đựng những lời lầm bầm của họ. Và tự đưa mình vào trong sự vi phạm, và nói, “Đức Chúa Trời ôi, xin Ngài cho con chết thay cho họ.”

115 Chính Môi-se đã đứng đó, như một ông già, biết rằng trong mọi cách ông là một hình bóng của Đấng Christ, biết cách nào

đó, cách nào đó, Đức Chúa Trời chắc chắn sẽ nhận lấy ông, bởi vì Ngài phải mang ông lên lại, như một hình bóng của Đấng Christ. Ông được sinh ra như một nhà tiên tri, như Đấng Christ. Và không chỉ là một nhà tiên tri, mà còn là nhà lãnh đạo, và vân vân. Ông đã bị giấu trong những bụi cây, và Đấng Christ bị đem vào xứ Ê-díp-tô cũng vậy. Ông là người ban luật pháp, như Đấng Christ đã ở trên núi Ô-li-ve, người sống từ Si-nai. Mọi cách, ông là một hình bóng của Đấng Christ.

¹¹⁶ Và khi ông đã già, và sự chết nhìn chăm chăm vào mặt ông, làm thế nào ông có thể mang lại sự sống lại? Nhưng ngay khi thời điểm quan trọng đến, Đức Chúa Trời đã sẵn sàng một con đường. Khi hơi thở đang yếu đi, và âm thanh ùng ục trong cổ ông, ông nhìn sang, nằm bên cạnh ông, và Văng Đá đứng đó. Đức Chúa Trời đã sẵn sàng một Văng Đá. Văng Đá là Chúa Jêsus Christ ở trong đồng vắng. Môi-se đã kiên trì với Văng Đá.

¹¹⁷ Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho con ân điển để chịu đựng điều tương tự, rằng khi hơi thở của sự sống con đang được rút ra từ thân thể này, xin để con nhìn thấy Văng Đá đang đứng đó.

¹¹⁸ Bước qua trên Văng Đá, và các Thiên sứ đến và mang ông đi. Tám trăm năm sau, ông đang đứng ở xứ Palestine, với Ê-li, đứng đó nói chuyện với Chúa Jêsus, trước thập tự giá. Đức Chúa Trời đã mở một lối thoát.

¹¹⁹ Hai trong những điều vĩ đại nhất trong Cựu Ước, mà tôi có thể thấy trong những lời tiên tri, hai sự mâu thuẫn lớn, là điều này. Dân sự trông đợi một thời gian cho đến khi Đấng Mê-si sẽ đến. Và rồi, sau khi Đấng Mê-si đến, họ trông đợi một thời điểm, mà Đức Thánh Linh sẽ đến.

¹²⁰ Cuối cùng, trong thời gian thích hợp, tất cả các hình bóng ở đó, mà họ đã có qua các vị tiên tri và mọi thứ, tất cả các hình bóng và sự chuộc tội họ đã có, cuối cùng Đấng Mê-si đã đến, và nó đã được giải quyết bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy.

¹²¹ Rồi họ trông đợi một thời gian, đến “một Hội thánh vinh hiển vĩ đại mà sẽ không vết không nhăn,” mà sẽ chiếu sáng trên trái đất như một ngôi sao. Họ đã tìm kiếm thời gian đó. Nó sẽ như thế nào? Ngài đã chết trong ba ngày và đêm. Ngài đã sống lại.

Ngài đã hiện ra với năm trăm người, và Ngài đã lên Trời. Ngài đã để lại họ trên trái đất ở đây, một mình. Làm sao nó có thể là Hội thánh vinh hiển này, khi Đấng Lãnh Đạo đã ra đi? Đức Chúa Trời đã hứa với Hội thánh. Làm sao có thể là Ánh Sáng sẽ chiếu sáng thay cho Ngài, sau khi Ngài đã chết?

¹²² Khi Ngài phán ở đó, “Còn ít lâu, và thế gian không còn thấy Ta nữa; tuy nhiên các ngươi sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các ngươi, ngay cả trong các ngươi, cho đến tận thế. Những việc mà Ta làm các ngươi cũng sẽ làm. Hãy đi khắp thế gian và rao giảng Phúc Âm. Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.”

¹²³ Làm sao họ có thể làm điều đó, với Đấng Christ vắng mặt khỏi họ? Làm sao họ có thể làm điều đó, khi Đức Chúa Trời ban cho họ lời hứa? Nhưng, hãy xem, Đức Chúa Trời đã sắm sẵn một lễ Ngũ tuần, khi Đức Thánh Linh, trong Thân vị, đã giáng xuống và mang lấy thân thể của con người phàm trần sau khi họ đã được tẩy sạch bởi Sự Chuộc Tội của Đức Chúa Jêsus Christ. Và Đức Thánh Linh đã đưa người đó vào sự kiểm soát của chính Ngài, và sai người đến với những dấu kỳ phép lạ và những điều kỳ diệu theo sau. Đức Chúa Trời đã sắm sẵn một con đường. Họ không thể tự làm điều đó. Họ là những người như anh em và tôi. Làm thế nào họ có thể làm điều đó? Họ không thể. Nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn một lối thoát.

¹²⁴ Khi họ ở...?...trong phòng cao, họ nghĩ mọi người sẽ làm trò cười về họ. Họ nghĩ họ sẽ là *thế này*, *thế kia*, hay *thế nọ*. Họ đã đóng tất cả các cửa sổ, và các cửa ra vào bị khóa lại. Làm thế nào họ có thể làm điều đó? Họ là những kẻ hèn nhát. Họ không có nghị lực. Họ có xương đòn gà, và không phải xương sống Đức Thánh Linh thật. Họ đã khóa các cửa lại. Họ đã sợ hãi. Họ xấu hổ khi bước ra và đối diện với công chúng. Làm thế nào họ có thể làm điều đó?

¹²⁵ Nhưng Đức Chúa Trời đã sai đến một lễ Ngũ tuần, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Họ mở tung các cửa sổ và cửa ra vào, và họ đi trên đường phố. Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Khi Đức Chúa Trời hứa, Đức Chúa Trời sẽ giữ Lời Ngài. Ngài sẽ mở đường trốn thoát. Ngài sẽ không bao giờ để anh em bị cám dỗ trên bất cứ điều gì mà Ngài sẽ không làm cho anh em một lối thoát. Ngài

sẽ làm điều đó.

¹²⁶ Chúng ta đây này, chúng ta đã sống qua một ngày âm đạm, đầy mây, mưa dầm. Hội thánh ở nửa bên trong và nửa bên ngoài. Họ tự hỏi làm thế nào họ có thể làm điều này, và làm thế nào họ có thể làm? Họ không có Ánh sáng. Nhưng nhà tiên tri đã nói, “Sẽ có Ánh sáng vào lúc chiều tối.” Làm thế nào nó có thể được? Chúng ta đã...Hội Thánh trong thời đại này, Hội Thánh vinh hiển đó ở đây trên đất, khi Chúa Jêsus đến để tiếp nhận một Hội Thánh vinh hiển, chúng ta đang nhận cơn mưa cuối mùa, cơn mưa tuôn đổ. Một phần gấp đôi của Đức Thánh Linh đang đến trên trái đất, và đang lan tràn mọi quốc gia, và những ngọn lửa phục hưng đang bùng cháy trên mọi ngọn đồi. Ở Trung Quốc, ở Nhật Bản, từ Triều Tiên, châu Phi tối tăm, và mọi nơi, Đức Thánh Linh đang được tuôn đổ trên dân sự. Đức Chúa Trời đã làm một con đường.

¹²⁷ Làm thế nào đôi mắt mù của tôi được chữa lành? Đức Chúa Trời đã mở một con đường. Ha-lê-lu-gia! Vâng, thưa quý vị.

¹²⁸ Ngài sẽ luôn luôn mở một con đường. Và cho anh chị em ở đây, đó là trên trái đất ngày hôm nay, anh chị em đang chờ đợi sự an ủi, anh chị em là những người hành hương và khách lạ, hãy giống như Đa-vít.

¹²⁹ Đa-vít sắp ra trận. Ông không bối rối. Ông không đi với một nửa chặng đường. Ông không nghĩ có lẽ nó sẽ làm điều đó. Nhưng ông đã chờ đợi trong bụi dâu cho đến khi, sau một thời gian, sự chết im lặng, không có gì xảy ra. Sau một lát, ở đằng xa, ông nghe những chiếc lá bắt đầu, càng lúc càng to hơn và to hơn. Sau một lát, một luồng gió lớn thổi đến trước mặt ông. Ông biết đó là Đức Chúa Trời và đoàn Thiên sứ thánh đang đi trước ông. Và ông đã rút gươm ra và ra trận, và khiến kẻ thù bỏ chạy.

¹³⁰ Thưa anh em, đừng nhảy lên và suy nghĩ điều gì đó khi anh em chưa đi đúng hướng. Hãy đứng! Và thấy rằng không phải là gia nhập một giáo hội, không phải bắt tay với thầy giảng, cũng không phải là việc làm báp-têm bằng nước. Nhưng đó là chấp nhận sự hy sinh sẵn sẵn của Đức Chúa Trời, Chúa Jêsus Christ, như một Người ở trong lòng anh em. Đức Thánh Linh sẽ hành động trước mặt anh em, giống như một cơn gió thổi ào ào, di chuyển mọi thứ ra khỏi đường đi. A-men. Chính là điều đó. Thế

thì, hãy là những Cơ-đốc nhân. Anh em là những người đang cần đường, hãy là những người kính sợ Đức Chúa Trời thực sự.

¹³¹ Sắp có một sự phục hưng ở đây, một buổi nhóm lễu trại lớn. Tôi thật có thể nhìn thấy nó. Đúng! Anh em muốn làm gì? Cư xử...

¹³² Cách đây một thời gian ở đây, ở vùng đất phía nam, có nhiều người thường đi ngang qua và mua nô lệ, và vân vân. Tôi chỉ chợt nghĩ về câu chuyện quen thuộc này. Khi họ đi ngang qua, mua nô lệ, họ sẽ để ý những người nghèo đã bị đánh đập. Họ ghét phải rời khỏi đất nước của họ, và họ biết họ không bao giờ trở lại. Những người Mỹ da đen, thật đáng thương vì họ đã bị đối xử như thế nào.

¹³³ Một ngày nọ họ tình cờ để ý thấy một anh chàng trẻ tuổi với đôi vai của anh ta vươn cao. Họ không phải đánh đập anh ta. Không, thưa quý vị. Người mua nào đó đến gần, nói, “Hãy để tôi mua nô lệ đó.”

Ông ấy nói, “Anh ta không phải để bán.”

¹³⁴ Người ấy nói, “Ồ, điều gì khiến anh ta khác biệt rất nhiều? Có phải anh ta ấy là chủ của những người còn lại không?”

Nói, “Không.”

¹³⁵ Nói, “Điều gì làm cho anh ta khác biệt? Anh có để anh ta ăn ngon hơn không?”

Nói, “Không. Anh ta ăn với những người còn lại của họ.”

Nói, “Điều gì làm cho anh ta rất khác biệt?”

¹³⁶ Nói, “Tôi tình cờ biết rằng cha anh ấy là vua của bộ lạc. Mặc dù anh ấy ở một vùng đất xa xôi, anh ấy vẫn vươn vai về phía sau. Anh ấy là một người được sinh ra trong hoàng gia. Cha của anh ấy là một vị vua. Mặc dù anh ấy là người nước ngoài, cha anh ấy là một vị vua.”

Cha tôi giàu có với nhà cửa và đất đai,
 Ngài nắm giữ sự giàu có của thế gian trong tay
 Ngài!
 Với hồng ngọc và kim cương, và bạc và vàng,
 Các kho bạc của Ngài đầy dẫy, Ngài có sự giàu
 có không kể xiết.

¹³⁷ Chúng ta, những người ở đây của đền tạm này, có bằng chứng không thể sai lầm về Chúa Jêsus đã sống lại, với một cuộc phục hưng đã càn quét qua xứ; từ một nơi nhỏ bé khiêm nhường như thế này, không hơn gì máng cỏ Bết-lê-hem, và có lẽ khiêm nhường hơn. Nhưng qua đây, Đức Chúa Trời đã ban đến một sự phục hưng lớn, đã tràn ngập hàng chục ngàn người, vâng, vào hàng triệu người, vào trong Vương quốc của Đức Chúa Trời.

¹³⁸ Bạn có muốn là một người đồng hương với chúng tôi không? Hỡi tội nhân, bạn có sẵn sàng tối nay, để từ bỏ sự thờ ơ của mình, từ bỏ đời sống tội lỗi của mình không? Và đứng thẳng vai lên và gia nhập hàng ngũ đạo quân này, của những người đang hành quân, tin rằng Sự Chuộc tội của Đức Chúa Jêsus Christ tẩy sạch chúng ta khỏi mọi tội lỗi.

Chúng ta sẽ cầu nguyện, khi chúng ta cúi đầu.

¹³⁹ Lạy Cha Thiên thượng từ ái của chúng con, tối nay, khi chúng con chờ đợi Ngài, mong đợi Đức Thánh Linh vĩ đại của Đức Chúa Trời di chuyển qua cử tọa này và hành động một cách dư dật. Như chúng con thật sự sẵn sàng bây giờ, vào đêm trước khi dự tiệc thánh, Ôi Cha là Đức Chúa Trời, chúng con cầu nguyện để Ngài phán với những tấm lòng tội nhân, tối nay. Xin để họ đến, Chúa ôi, về cơ bản không phải dựa trên cảm xúc, không phải dựa trên câu chuyện buồn nào đó, nhưng dựa trên Lời thật thuần khiết của Đức Chúa Trời. “Đức Chúa Trời quá yêu thương thế gian, đến nỗi Ngài đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Ngài sẽ không bị hư mất mà được Sự sống Đời đời.”

¹⁴⁰ Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho, tối nay, để Lời của Chúa Jêsus, trong Thánh Giảng 5:24, sẽ vang lên trong mỗi tấm lòng. “Kẻ nào nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống đời đời, và sẽ không bị định tội, nhưng được vượt qua từ sự chết mà đến với Sự sống.” Xin cho nhiều người vượt qua, giờ này, từ sự chết đến Sự sống, khi chúng con chờ đợi Đức Thánh Linh, qua Danh Chúa Jêsus Christ.

¹⁴¹ Và cúi đầu. Tôi tự hỏi, như chị ấy chơi đàn, nếu... Mọi người, Cơ-đốc nhân, ở trong lời cầu nguyện. Có người nam, người nữ, chàng trai, hay cô gái nào, muốn giơ tay lên với Đức Chúa Trời không? Không phải với tôi. Và nói, “Ngay điều này...Con giơ tay

lên, để thừa với Ngài, Đức Chúa Trời ôi, con tin rằng sự phán xét đã sẵn sàng giáng xuống trái đất. Và con đang ở dưới sự định tội của sự phán xét này. Con phải bị phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời, khỏi sự hiện diện của Hội thánh, khỏi sự hiện diện của dân sự Cơ-đốc. Con phải bị dày vò mãi mãi, trong địa ngục Đời đời. Nhưng, tối nay, con cảm thấy Thánh Linh Ngài đang phán với con, rằng con phải được Đức Chúa Trời chọn. Vì, Chúa Jêsus phán, ‘Không ai có thể đến cùng Ta, nếu Cha không kéo người ấy đến.’ Và con cảm thấy một sự lôi cuốn kỳ lạ trong lòng, rằng bây giờ con muốn tin nhận Đấng Christ như là Đấng Cứu Rỗi của cá nhân con. Và, Đức Chúa Trời ôi, con đưa tay lên với Ngài, và nói, với điều này, bây giờ con tin nhận Con Ngài, là Chúa Jêsus Christ, Của lễ đã sẵn sàng của Ngài, cho những tội lỗi xấu xa và tai tiếng của con. Bây giờ con giơ tay lên với Ngài.” Bạn sẽ làm điều đó chứ?

¹⁴² Đàn ông hay đàn bà, trai hay gái, ở đây, vào lúc này, sẽ giơ tay lên và nói, “Bởi điều này, bây giờ tôi tin nhận Chúa Jêsus Christ là Đấng Cứu Rỗi của tôi.” Chờ đợi một lát để anh chị em đưa ra quyết định của mình. Chỉ giơ tay lên. Xin Chúa ban phước cho cậu, cậu bé. Người nào khác giơ tay lên, nói...Chúa ban phước cho anh, người anh em của tôi. Được rồi. Anh em đang làm điều đó với Đức Chúa Trời, không phải với tôi.

¹⁴³ “Như nhiều người tin đã được báp-têm, và được thêm vào hội thánh.” Ba ngàn linh hồn đã được cứu.

Có một Nguồn suối Huyết tuôn tràn,

¹⁴⁴ Chắc chắn vậy. Anh em sẽ lao xuống bây giờ, bởi đức tin, nói rằng, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, bây giờ con đã cắt đứt. Ồ, con đã đi lên bàn thờ, nhiều lần. Con đã làm *điều này, điều kia*, hay con đã gia nhập giáo hội. Con đã cố gắng thoát khỏi cơn thịnh nộ. Nhưng, tối nay, con đang đến đây theo cách này, dựa trên nền tảng của Chúa Jêsus Christ chết thay cho con, Ngài là Chiên Con tế lễ. Ngài là con dê chạy trốn. Ngài là tất cả. Và, trong Ngài, con trọn vẹn. Ngài đã mang tội lỗi của con. Ngài đã thay thế con tại Đời Sọ. Ngài đã thay thế con dưới cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời. Ngài đã thay thế con dưới sự trừng phạt của Đức Chúa Trời. Ngài đã thay thế con trong địa ngục. Và để con nhận lấy vị trí của Ngài trên Thiên đàng, để trở thành con trai của Đức Chúa Trời,

bây giờ con chấp nhận cơ sở đó ngay bây giờ. Như một tội nhân, con tin vậy.” [Băng trống—Bt.]

Khi tội nhân đắm mình dưới dòng huyết này,
Sạch hết mọi gian ác liền.
Sạch hết mọi gian ác...

¹⁴⁵ Hãy ở trong sự cầu nguyện, thưa hội thánh, trong khi người nào đó đang đưa ra quyết định với Chúa. Hãy cầu nguyện. Sạch bao nhiêu? Mọi tội lỗi của họ. Người Do Thái, dân Ngoại, nô lệ hay tự do, tội nhân hay thành viên giáo hội, thầy tế lễ, bác sĩ, luật sư, bất kể quý vị là ai, sạch hết mọi vết nhơ tội lỗi của mình, bởi tin vào Chúa Jêsus, tin nhận Ngài như là Đấng Cứu Rỗi cá nhân. Hãy lắng nghe câu này, khi chúng ta hát yên lặng bây giờ.

Kìa tên trộm xưa sắp chết vui thấy
Nguồn đó...

¹⁴⁶ Ở cuối con đường, mọi hy vọng đã biến mất, đã xuất hiện một Nguồn suối. Bạn có đang ở cuối cùng, tối nay, theo ý riêng của bạn không?

Tội nhân lao mình xuống dưới...
Sạch hết mọi gian ác liền.
Sạch hết mọi gian ác liền,
Sạch...

¹⁴⁷ Bây giờ, lạy Cha Thiên thượng, tất cả đều ở trong tay Ngài. Một người lớn tuổi và thanh niên giơ tay lên, rằng họ muốn tiếp nhận Ngài, trong khi Nguồn suối đã được mở ra qua Lời. Chúng con biết ơn sâu sắc sự thông công của Ngài, Chúa ôi, Đức Thánh Linh.

¹⁴⁸ Có lẽ tất cả họ đều là những Cơ-đốc nhân, tất cả đều an toàn. Ngài biết lòng họ, Chúa ôi. Họ có thể đã vượt qua ngay cả ranh giới giữa sự thương xót và sự phán xét, không bao giờ lại mong muốn đưa tay họ lên, hay không bao giờ muốn có bất cứ cảm giác nào mà Ngài sẽ kêu gọi họ. Con cầu xin, Cha ôi, nếu là trường hợp đó, xin thương xót.

¹⁴⁹ Lạy Đức Chúa Trời, con cầu xin Ngài cứu người này, Chúa ôi. Con cầu nguyện rằng ngay bây giờ, trong lòng anh ấy, những tiếng chuông vui mừng của Thiên đàng đang vang lên. Và cậu

bé đó, cũng giống như vậy. Biết điều này, Chúa Jêsus đã tuyên bố điều này, “Kẻ nào nghe Lời Ta, tin Đấng đã sai Ta, có Sự sống đời đời, và sẽ không bao giờ bị định tội, nhưng đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống.” Đó là Lời Ngài, Cha ôi, và chúng con tin Nó. Xin ban cho họ sự vui mừng đời đời bây giờ, rằng họ đã chấp nhận Sự sống đời đời. Chúng con cầu nguyện, rằng Ngài sẽ làm cho đời sống của họ tràn đầy niềm vui, và kết quả và hạnh phúc. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

¹⁵⁰ Xin ban phước cho những người khác, khi chúng con chờ đợi Ngài, chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Mở Một Con Đường VIE56-0304

(Making A Way)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 4 tháng Ba, năm 1956, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org